

Resolució 71/2020, de 31 de gener

Número d'expedient de la reclamació: 5/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Batea

Informació reclamada: Còpia de proves i solucions per a un concurs oposició.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Té raó l'informe municipal quan diu que la legislació de transparència i accés a la informació pública imposa noves obligacions a les administracions públiques mentre els seus recursos personals romanen blocats a resultes de la contenció de despesa pública imposada arrel de la crisi financera. Aquest fet, certament, pot explicar un cert retard a l'hora d'atendre les sol·licituds d'informació de la ciutadania, però no justifica deixar oberta *sine die* la satisfacció de la pretensió a què té dret la persona reclamant. L'LTAIPBG conté preceptes que permeten a les Administracions satisfer les sol·licituds d'informació pública en uns terminis més que raonables.

Paraules clau: Ajuntament. Personal. Proves selectives. Preguntes i respostes. Reclamació contra silenci. Abús de dret.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 3 de gener de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 5/2020, presentada contra l'Ajuntament de Batea, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 4 de novembre de 2019 la persona reclamant fa referència a les bases reguladores del procés de selecció per concurs oposició, torn lliure, d'una plaça d'auxiliar administratiu vacant a la plantilla de personal funcionari de l'Ajuntament de Batea, aprovades per la Junta de Govern Local de 21 de maig de 2019 i demana: *còpia telemàtica de les proves: 1r, 2n i 3r exercici, així com de les solucions a aquests, per tal de poder preparar millor el meu concurs oposició.*
3. La Reclamació presentada el 3 de gener de 2020 indica que la persona reclamant no hauria rebut resposta a la seva sol·licitud.
4. El 15 de gener de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Batea i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 30 de gener de 2020 la GAIP rep l'informe municipal, que assenyala que no hi ha terceres persones afectades per la sol·licitud i indica el següent: *En relació amb el fet de no haver contestat a la seva petició es deu a dos motius: A) Manca de mitjans personals per atendre aquesta petició. Des de l'any 2012 les administracions públiques estem sotmeses a una congelació de les plantilles que han fet impossible atendre les peticions que fan diàriament els ciutadans. Aquest ajuntament n'és un exemple. A més cal dir que el procés de selecció al que es va apuntar la Sra. xxxx era per cobrir baixes de personal que ha patit aquest ajuntament. B) Abús de dret. En sintonia amb el motiu anterior, cal dir que aquest ajuntament procura atendre les peticions dels ciutadans en la mesura del possible, i a criteri d'aquest qui subscriu, es va entendre que aquesta ciutadana volia abusar del dret a la informació i transparència de l'actuació de les administracions públiques. La Sra. xxxx va trametre la seva instància per participar en el procés selectiu de l'Ajuntament de Batea, però no va participar en aquest procés perquè no es va presentar a les proves. Com ella mateixa va exposar en la seva sol·licitud volia còpia de les proves i solucions a l'efecte de preparar el concurs-oposició, no se sap a quin, perquè el de Batea ja havia passat. Aquest ajuntament contestarà a aquesta ciutadana quan estigui en disposició de poder-ho fer i en la mesura del que sigui possible. No hi ha hagut una voluntat de no actuar, sinó la impossibilitat material per fer-ho.*
6. El 30 de gener de 2020 la GAIP trasllada l'informe indicat a l'antecedent anterior a la persona reclamant, per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a*

conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Dret d'accés a la informació sol·licitada

La informació sol·licitada (còpia i solució d'unes proves de selecció de personal), si es troba en poder de l'Ajuntament, és informació pública, atesos els termes en què defineix aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG. En conseqüència, atès allò previst pels articles 18 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a accedir-hi, llevat que concorrin límits que puguin justificar-ne la denegació; en aquest cas, no s'invoça la concurrència de cap límit; més aviat el contrari: l'informe municipal indica que no hi hauria terceres persones afectades per la sol·licitud. Per tant, cal declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

L'informe municipal no denega l'accés sol·licitat, però justifica que no s'hagi facilitat la informació sol·licitada en base a les següents consideracions: manca de mitjans personals de l'Ajuntament i abús de dret per part de la persona reclamant.

Té raó l'informe municipal quan diu que la legislació de transparència i accés a la informació pública imposa noves obligacions a les administracions públiques mentre els seus recursos personals romanen blocats a resultes de la contenció de despesa pública imposada arran de la crisi financera. Aquest fet, certament, pot explicar un cert retard a l'hora d'atendre les sol·licituds d'informació de la ciutadania, però no justifica deixar oberta *sine die* la satisfacció de la pretensió a què té dret la persona reclamant. L'LTAIPBG conté preceptes que permeten a les Administracions satisfer les sol·licituds d'informació pública en uns terminis més que raonables: l'article 33.1 les dona un mes per resoldre, que es pot prorrogar en mig mes més (article 33.2) i la resolució pot acordar facilitar la informació en el termini de 30 dies (hàbils), segons estableix l'article 36.1 de la mateixa Llei; sumant totes aquestes possibilitats, l'Administració té la possibilitat legal de facilitar la informació sol·licitada al cap de gairebé tres mesos de rebre la sol·licitud, termini més que raonable per poder atendre una sol·licitud com la indicada a l'antecedent 2, que demana una informació que en pura lògica no els hauria de costar massa als serveis municipals de poder localitzar i trametre, perquè el normal és que les preguntes i les respostes demanades constin al mateix expedient, que a més deu ser molt recent.

En quant a l'acusació d'abús de dret, no sembla justificada, ni fonamentada. L'informe municipal l'argumenta en la consideració de què les preguntes i respostes demanades formarien part d'una selecció a la qual no s'hauria presentat la persona reclamant, de manera que la informació demanada no li serviria per preparar-se-la. Però la sol·licitud no diu en cap moment que el concurs oposició per al qual es vol preparar la persona reclamant sigui el de Batea al qual no s'ha presentat; pot ser qualsevol altre; podria ser un de futur del mateix ajuntament, o de qualsevol altre ajuntament, perquè tot i que cada Administració té la capacitat per definir les proves dels seus processos selectius, és sabut que a la pràctica hi ha moltes coincidències, i estaria més que justificada la prudència de la persona reclamant en proveir-se d'exemples sobre els quals preparar la seva candidatura a un futur procés selectiu. Per tant, no hi ha per part de la persona reclamant una pràctica abusiva que justifiqui no atendre la seva sol·licitud.

A la vista de les anteriors consideracions, és procedent requerir a l'Ajuntament de Batea que faciliti la informació sol·licitada dins d'un termini cert i raonable.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la

Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 31 de gener de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 5/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a una còpia telemàtica de la informació indicada a l'antecedent 2 que estigui en poder de l'Ajuntament.
2. Requerir a l'Ajuntament de Batea que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Batea a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 5/2020 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.